

רוני קרני, עולם אחר עולם

שם התערוכה של רוני קרני – "עולם אחר עולם" – מרמז לפתח יציאה שהוא גם פתח כניסה. קווי אופק חוצים את שדה הראייה בחלל הלובי ומעליהם גופים שמימיים, מגזרת אמורפית של עצמות אגן ירכיים לצד צלליות של בומרנגים, מכשיר dousing בצורת האותיות V או Y שנועד לאתר דברים שמתחת לקרקע, וחבל לאסו המשמש ללכידת חיות. זהו אינדקס הדימויים הגרפיים של קרני.

קלמנט גרינברג טען כי מרכיבי השפה של הציור המודרניסטי שואפים לדו-ממדיות, שתחשוף את מישור הקיר שמאחורי הציור. קרני פועלת ישירות על הקירות וחותרת למגע בלתי אמצעי עם המעטפת הפנימית של החלל. היא מציירת על הקיר או מייצרת דימויים ומדביקה אותם עליהם; היא נאחזת בקיר כמו צמח הקיסוס השולח קנוקנות ונצמד למשטח שמתחתיו.

דימויים המזכירים שרידי נשק כמו-שבטי וסמלים בעלי הקשר מיתי-פולחני קושרים בין עולם אוטופי ודיסטופי, ובין מערה קדמונית למקלט עתידני. קרני פועלת בשני צירים עיקריים: האחד מטפורי, הנע בין הרצון לברוח מפני תוקפנות ואלימות לבין הרצון להכות שורשים במקום. זהו ציר המתייחס לקדמה ולנאורות ולמחיר שהן גובות. התנועה הדו-כיוונית הזו מגולמת בדימוי הבומרנג, החוזר אל מי שמשליכו. במקביל, העבודות פועלות גם בערוץ הבוחן את המדיום עצמו – את הייצוגים בשפה הפלסטית, באמצעות תנועה בין הפיגורטיבי והסימבולי לבין ההפשטה. כך, חבל הלאסו המשמש ללכידת החיה שצורתו גם כסמל האינסוף.

לדברי האמנית: "הלם ההתרחשויות של השנים האחרונות בישראל הביא אותי לנסות ולדמיין צורות חדשות, בדיוניות, של איחוי, החלמה ושיקום. לעיתים התארגנו הצורות בתוך סכמה של ציור נוף – קו אופקי מפריד בין שמיים וארץ במקום כלשהו, ומאור שמימי צף מעל. לעיתים הצטמצמו הצורות לכדי סימנים גרפיים כמו-מאגיים, או התרחבו למעין ידיות לקירות שהפכו דלתות למקפאים ענקיים, עוצרי זמן, או מכונות דמיוניות לתיקון הגוף והנפש. יציאה שהיא כניסה להתחלה. לימבו בין הדחף לברוח לבין הרצון להחלים ולרפא, על הסתירה והיחס המשלים שביניהם".

אוצרת: אורית מור

יוני 2025

פתיחה: 3 ביולי, 20:00

נעילה: 2 באוגוסט

